

kaj delata nam konj in vol,
 to bova se zmenila.
 Zdaj pa za šolo kaj
 bom delati začela.
 Pa kaj prej v roke vzamem naj,
 ker toliko je dela?
 Ko čipke dokončam,
 ki jih je še podšiti,
 še dolgo pesem se imam
 na pamet naučiti!
 Najprej spisala si
 pa bi nalogo rada;
 a prsti so od mraza mi
 še trdi kakor klada.
 Vi, očka, pa skrbi
 nobenih ne poznate;
 v brezdelju vam vsak dan zbeži,
 res dobro se imate!
 (Obrne se, gre k peči in si greje prste).

D e d.

Zahvalim se ti, gospodična,
 za ta pozdrav tvoj preučeni!
 Da tvoja sodba je krivična
 in nedostojna proti meni,
 to sama še spoznala boš,
 če stara kdaj postala boš!

(Dalje.)

V samotni uri.

*Nebo rosi že na zemljó Kot noč v neurju, ko jo blisk
 tajinstven mir, in tisoč strun preganja, zvezd si zaželi,
 brni v ozračju, ki pojo miru si duša na obisk,
 mehko mi pesem kot baržun. želi si lepih, mladih dni.*

Vinko Klanšek.

